

mig fra tidligere Tid, som han mener, han har nogen Fornøjelse af. Jeg skulde dog tro, at det her ved dette vigtige Spørgsmaal ikke drejer sig om, hvad man har ment paa tidligere Stadier. Det, det kommer an paa, er, om det Standpunkt, vi tager nu, da vi staar overfor Afgørelsen, er det rigtige. Det er de Argumenter, der kan føres for eller imod, der har Betydning i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen gjorde nogle Bemærkninger om de Kreditforeningsobligationer, der maatte være i Udlandet, erhvervede under Krigen. Jeg skal derom for det første sige, at de er erhvervet ved fremmed Valuta ombyttet i danske Kroner, som den Gang stod lavt, altsaa med væsentlig Fordel for den fremmede Valuta, og endelig er de erhvervet til de lave Kurser, som de stod i paa Grund af Forholdene i det hele her i Landet. Man har altsaa haft to Fordele, og jeg kan ikke tro, at nogen af dem, der har erhvervet dem paa den Maade, ikke vilde have gjort en særdeles god Forretning, hvis vi gik til at indføre en ny Guldkrone her i Landet.

Det ærede Medlem har vekslet nogle Bemærkninger med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen om Sparerne. Der er af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fremført det rigtige Synspunkt, at Sparemidlerne for en væsentlig Del er indsat i Sparekasserne, da Kronen stod lavere, end den nu tænkes indløst til. Men dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen med Hensyn til Spørgsmaalet om en eventuel Præmie for at have opsparet Penge under en lav Kronekurs, at selvfølgelig saa de, der ønsker Sparsommeligheden fremmet her i Landet, gerne, at Sparerne fik denne ekstra Præmie, hvis det ikke betød det, som man fra mange Sider mener, og som jeg ogsaa tror, og som alt peger paa og alt i alle Lande har peget paa, at en devalueret Mønts Tilbagevenden til den oprindelige Værdi vil fremkalde overordentlige Produktionskriser. Under dette vil det jo være et Spørgsmaal for Sparerne, for Rentiers og alle saadanne: Hvilke Forhold bliver vi udsat for, naar Landets produktive Erhverv falder sammen, naar Skyldnerne gaar fallit, og naar der er en større Skattebyrde, som dog maa erlægges af alle, selv om den maaske kan forandres noget? Der vil komme til at hvile en meget, meget større Skattebyrde paa de besiddende Klasser, hvis man kommer til en Krise, som ødelægger alt for mange Skyldnere og alt for meget Erhvervsliv. Derfor er det ogsaa min Opfattelse, at Kapitalen i det lange

Løb vil være tjent med et Forlig om en Guldkrone paa 91.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at jeg havde ikke Ret i, at Pariordningen fremkaldte voldsomme sociale Kampe, for Pari var man naaet til i Holland, Svejts og England uden sociale Kampe. Det er ikke rigtigt, at man er naaet dertil i England uden sociale Kampe, for de vedvarer i Virkeligheden endnu. I Sverige, Holland og Svejts kan det nok være, at man er kommet ret hurtigt igennem det, i Sverige dog ikke uden store Vanskeligheder. Jeg har da ogsaa hørt svenske Nationaløkonomer sige: Vi var med til at gennemføre denne Ordning, men havde vi vidst, hvad den kostede, havde vi aldrig tilraadet den. Men naar det har kunnet gaa forholdsvis let og hurtigt i Lande som Sverige, Svejts og Holland, er Grunden jo den, at det lykkes forholdsvis snart efter Møntens Devaluering at bringe den op igen, og det er den langvarige Tid, der gaar hen efter Devalueringen, som fremkalder de største Vanskeligheder for et Land. Derfor er for vort Land Vanskelighederne blevet større og større for hvert Aar, der er gaaet. — Det ærede Medlem vilde mene, at jeg havde sagt, at Tyskland havde samme Kredit som andre Lande. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at et Lands Kreditforhold bedømmes ikke efter tilendebragte Kriser, men efter de økonomiske Forhold, som er til Stede i Landet efter Krisen, og det er ganske klart, at det tyske Samfund for Øjeblikket ikke er i den Tilstand, at det kan opnaa samme Kredit som England. — Det ærede Medlem mente, at jeg havde sagt, at Norge var lige ved Nedskæringen. Paa ingen Maade. Jeg har kun udtalt som min Formodning, at Norge vilde ende med det. Det er meget muligt, at den Beslutning, vi kommer til at tage, vil kunne have nogen Indflydelse derpaa. Det er meget muligt, at hvis vi ogsaa gaar den Vej, vil det medføre nogen Splittethed i Stemningen; nogle i Norge vil maaske sætte saa meget stærkere ind for derved at fjerne sig fra os, og andre vil det paavirke i modsat Retning. Jeg har kun peget paa Udtalelser, som viser, at man har Spørgsmaalet aabent, og da Vanskelighederne er saa meget, meget større i Norge, end de er her, fordi man der er saa langt længere tilbage, og Krisen har været saa meget længere der, saa tvivler jeg paa, at Norge vil gaa op til Pari igen. Men da det ærede Medlem jo stadig taler om Æren i dette Spørgsmaal, maa jeg dog henpege paa, at i det Øjeblik den norske Finansminister og den norske Nationalbank siger,